

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE RECHTE BOCHT

Toneelspel in drie bedrijven

door

Ronnie de Reese

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1996

Nr. 2332

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1996/220/39
ISBN 90-385-0456-X

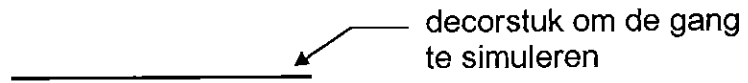
cop. 1996 Toneelfonds J. Janssens/Ronnie de Reese

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE RECHTE BOCHT

± duur 1u 45

TONEEL: Rechts een deur.
In achtergrond een dubbele opening die de hall voorstelt: links is naar de voordeur; rechts naar de trap en rest van de delen van het huis.
Links een raam. Tafel, stoelen, salon, telefoon,

HALL

andere vertrekken en trap ↔ naar voordeur

PERSONAGES: 3 mannelijke en 5 vrouwelijke spelers

Louis, (45 j) vader: _____

Gerta, (40 j) moeder: _____

Loes, (15 j) zuster: _____

Champ, (18 j) zoon: _____

Betty, (18 j) vriendin: _____

Staf, agent: _____

Kathy, klasgenote: _____

Vicky, klasgenote: _____

KORTE INHOUD: Wekelijks lezen we in de krant over de vele verkeersdoden tijdens het weekend. De oorzaken zijn zo complex, maar toch krijgen we meer en meer zicht op de zaak. Door een mengeling van fictie en werkelijkheid zien we een weekendnacht bij een doodgewoon gezin. De oudste zoon is met vrienden uit, tot...

Dit stuk werd speciaal geschreven voor 15 à 18 jarigen alhoewel volwassenen ook de nodige rollen kunnen spelen

EERSTE BEDRIJF**VOLLE LICHT**

Louis in zetel, leest de krant - Gerta, reeds in kamerjas, aan tafel, leest tijdschrift. Beiden kijken regelmatig op uurwerk.

- Louis:** (kijkt terug op zijn uurwerk) Waar blijft hij toch.... ?
- Emma:** (kwaad) En dat vraag jij! Denk je dat ik het mij ook niet afvraag... maar had het aan mij gelegen, dan was dat kereltje van jou al lang thuis!
- Louis:** Kereltje van mij? Kereltje van mij... Luister Gerta, ten eerste is dat kereltje ook een deel van jou! Ten tweede... akkoord, ik heb hem toelating gegeven om tot één uur eens de bloemetjes buiten te zetten...
- Gerta:** Voilà, nu zeg je het, maar een half uur geleden, was het allemaal mijn schuld omdat ik hem nog teveel bemoeder en ik hem om elf al thuis wilde hebben!
- Louis:** Daar gaat het nu niet om. Het is verdomme bijna drie uur! En wat dat uur van thuiskomen betreft, versta toch dat zo'n kerel van 18 ook eens stoom mag aflaten. De examens zijn voorbij. In mijn tijd...
- Gerta:** Hopla, nu zijn we weer in de tijd van de oorlog beland. Ja, ik weet het... de avondklok was toen nog ingesteld. Wel, ze hadden ze nooit mogen intrekken!
- Louis:** Gerta, alsjeblieft. Ik ben van na de oorlog en toen ik uitging...
- Gerta:** Luister Louis, ik weet dat de tijd van vroeger voorbij is en dat we nu andere tijden beleven. Maar zijn ze daarom veel beter? Hoorde jij toen spreken van drugs...
- Louis:** Neen, maar...
- Gerta:** Van jongeren met een eigen wagen?
- Louis:** Neen...
- Gerta:** Van dancings waar je bijna in het vele volk verzuipt?
- Louis:** Maar Gerta...
- Gerta:** En dan nog te zwijgen van dat lawaai!
- Loes:** (op van rechts hall, in kamerjas) Voor lawaai hoef je zelfs niet naar zo'n dancing, ma. Dat heb je hier ook!
- Gerta:** (tot Louis) Wat hebben we nu? Sedert wanneer gaat jouw dochter zich met onze zaken bemoeien?

- Louis:** Wel, wel... ik wist niet dat ik alleen twee kinderen had. (tot Gerta, overdreven) En weet mevrouw nog andere kinderen die in het huis rondlopen en die toevallig ook van mij **alleen** zijn?
- Gerta:** Louis, potverblomme, je weet heel goed wat ik wil zeggen.
- Loes:** (gaat op de leuning zitten) Pa, wat gebeurt er?
- Louis:** Je broer is nog niet thuis.
- Gerta:** En hij mocht maar tot één uur wegblijven! Van je pa!
- Louis:** Hopla, de plaat wordt weer opgezet.
- Loes:** Is het daarvoor dat jullie ruzie maken? Omdat onze "Champ" nog niet thuis is.
- Gerta:** Jouw broer heet niet "Champ", maar Christian! Hoeveel keer moet ik je dat nog zeggen? Worden we nog niet genoeg overspoeld (samen met Loes) met al dat Engels en Amerikaans gedoe! (tot Loes) En lach niet wanneer ik iets zeg!
- Loes:** Maar ma, je weet dat "Champ" zijn roepnaam is van toen hij bij zijn eerste voetbalmatch drie goals maakte. Trouwens, jij hebt hem die naam gegeven!
- Gerta:** Dat was maar voor die ene keer! En toen was hij pas 10!
- Loes:** En je weet ook heel goed dat de naam "Christian" hem niet echt aanstaat, omdat hij een meisje kent dat Christiane heet. Hij denkt dat het een meisjesnaam is!
- Gerta:** Allemaal kinderpraat!
- Louis:** (staat op en gaat voor het raam staan kijken, kijkt terug op zijn uurwerk) Maar deze keer vind ik het toch een beetje te erg! (draait zich naar Loes) Weet jij met wie hij deze avond is meegegaan?
- Loes:** Geen idee! Had hij geen af...(stopt)
- Gerta:** (even pauze) Ik luister... wou jij soms "afspraak" zeggen?
- Loes:** Ja, ... met Jess...
- Gerta:** Maak mij niks wijs meid....
- Louis:** (lichtjes glimlachend) ... want er is een spreekwoord dat zegt: aan je eigen, ken je een ander! Nietwaar, ma?
- Gerta:** Louis, geen tijd voor grapjes! (tot Loes) Je bent er nog niet van af... vooruit, ik luister nog altijd!
- Loes:** (tegen haar zin) Ja, ma.

- Gerta:** Wat? Ja, ma?
- Loes:** Ja, hij had een afspraak!
- Gerta:** En het was niet met die Jess, hé?... Was het soms niet met... Betty...hoe heet ze ook weer?
- Loes:** Ja, ma. Betty... Hoeheetzeookweer! Alsof dat geen meisje voor onze Champ zou zijn. Ja, met Betty Van Hooy, dochter van Staf Van Hooy, de flik, waarmee pa altijd gaat bijjarten!
- Louis:** Heila, heila, met een beetje meer respect over Staf spreken, kan het? Trouwens, daar heeft de Staf mij nog niets over verteld!
- Loes:** Alsof zij het iedere keer aan haar pa zal zeggen als zij uitgaat met een jongen.
- Gerta:** Ik heb hier de indruk dat iedereen het hier voor Champ... Christian opneemt.
- Louis:** Gerta, het is nu niet omdat hij zo laat wegblijft dat je hem nu met allerhande pietluttigheden moet belasten.
- Gerta:** Ja, maar...
- Louis:** (hard) Luister, heb ik je gezegd! Hoeveel jongens doen zelf hun vuil voetbalplunje in de wasmachine? En halen het er daarna nog uit? En schrikken er niet voor terug om dan ook nog de andere was uit te hangen en klaar te maken omdat jij wat meer tijd zou hebben? Wie? Zeg eens, wie doet er dat? **Onze** kerel van 18! En dat zijn nog maar kleinigheden. Wanneer je het van anderen zou horen, zou je zelf zeggen, poeh, wat kunnen die pochen zeg, maar wanneer je zo'n fenomeen zelf onder je dak hebt, dan zeur je om... och, ik spreek er niet meer over...(gaat terug in zetel zitten)
- Gerta:** (gaat met hoofd in de handen zitten) Omdat ik bang ben!
- Louis:** Wat zeg je?
- Gerta:** Omdat ik bang ben. Ik weet wat voor een jongen Christian is... maar... (gaat stilaan huilend verder tot schokkend) ik ben bang... dat hem iets ... overkomt.... daarom! (Louis staat recht om haar te troosten)
- Louis:** (gaat naar haar) Stom van me Gerta... ik weet dat je... maar die ongerustheid toch... ik word er gek van.... Wat kan ik doen? Gaf hij mij nu een telefoontje, hij mocht nog wegblijven tot morgenmiddag!
- Loes:** Misschien is alles nog zo erg niet. Misschien blijft hij ergens logeren... Ja, dat zal het zijn... Zeker spelen is Champ's motief altijd geweest. (staat op, gaat naar het raam, zit dan neer in zetel)

SPOT 1 AAN

Zeg pa, ma, gaan jullie maar weer slapen, ik zal hier nog wel wat wachten.

Gerta: Slapen? Kind toch, daarvan komt niets meer in huis, zolang ik geen nieuws heb!

Louis: Ze meent het goed. Kom, (troont haar zachtjes mee naar achter af rechts) want morgen is het weer vroeg dag.

ALLES UIT

er wordt herhaaldelijk gebeld, stopt

SPOT 1 GELEIDELIJK AAN

(Loes is in slaap gevallen in de zetel, schrikt wakker, kijkt verwaasd rond haar en neemt de telefoon op) Hallo... Champ? (terug bel, Loes springt op, Louis en Gerta op, gaan aan de tafel zitten)

ALLE LICHTEN AAN

Loes: (loopt naar de voordeur) Daar is ie! (achter de coulissen, schreeuw) NEE!!!!!!!

Louis en Gerta springen op

Louis: Wat is dat daar, verdomme? (Loes op met de handen voor het gelaat, gevolgd door agent die de kepie onder de arm geklemd houdt, Gerta, gaat langzaam zitten terwijl haar handen naar haar mond gaan) Staf? Wat doe jij hier zo midden in de nacht...godver... Staf... onze Champ? Heeft die een stommititeit uitgestoken?... Komaan Staf zegt toch iets. We kennen elkaar toch al langer dan van vandaag.

Staf: (gaat naar Louis en Gerta toe, drukt hen wezenloos de hand) Ik heb... ik heb... mezelf... op het bureau voorgesteld... (gaat op een stoel zitten) maar verdomme, ik... kan het niet! Ik kan het verdomme niet!

Louis: Is het in verband met Champ? (Staf knikt) Kom op Staf, zeg het toch... wij zitten hier al heel de nacht, kijkt op uurwerk) 't Is reeds vijf uur... een ongeval?

Staf: (staat op, nu vastberaden) Sorry, Gerta en Louis, dat ik me daareven liet gaan, maar... gezien de omstandigheden... Inderdaad, we kregen zopas het bericht binnen van onze collega's van Roeselare. Zij zelf verstaan niet hoe het ongeval is kunnen gebeuren...

Gerta: En onze jongen? Is hij... (Staf schudt zijn hoofd, huilbui Gerta) Ik wist het, ik wist het... alles ging te goed! (Loes gaat haar troosten, Louis doet haar een teken om met haar moeder naar haar kamer te gaan)

Louis: Staf, vertel nu maar alles wat je weet... vrienden onder elkander... En vergeet vooral **niets!**

Staf: Sorry, maar ik had niet gedacht dat Gerta en Loes hier zouden zijn...

Louis: Ik luister...(zit neer)

- Staf:** (zit neer) De feiten zijn: een kleine wagen van Franse makelij, met een nogal opgedreven motor is, met vijf personen aan boord, gewoonweg, in volle snelheid van de weg gereden. Zo maar, zonder reden. Geen remsporen, geen watergladheid, uitstekende zichtbaarheid, volle maan. Zoals ik al zei, de collega's van Roeselare, kunnen er geen verklaring voor geven.
- Louis:** En de inzittenden?
- Staf:** (schudt meewarend zijn hoofd) Zij hadden geen enkele kans... Het moet altijd lukken... een verdomde elektriciteitspaal en... poef! Alles in prak en in vuur en vlam!
- Louis:** Verkoold?!
- Staf:** Ze moeten allemaal op slag dood zijn geweest. De auto is totaal onherkenbaar. Alleen aan een klein detail, kon men zien dat het om een Franse wagen ging.
- Louis:** En je dochter Staf?
- Staf:** Wat is er met haar?
- Louis:** Ik hoorde daarnet van Loes dat zij en Christian... samen...
- Staf:** Ja, ik weet dat ze goed met elkaar kunnen... Oh, ik weet wat je bedoelt. Neen, ze was deze avond niet meegegaan. Ik weet niet waarom, een speciale gelegenheid, of zo, denk ik... gelukkig maar... Oh, sorry Louis, ik meende dat niet zo...
- Louis:** Geeft niets... maar... als er zogenaamd... niets van de wagen en de inzittenden overblijft... hoe weten zij dat mijn Champ... mijn zoon, erbij was?
- Staf:** Er zijn meerdere getuigen die gezien hebben wie er in de auto stapte. Trouwens, zij reden achter die wagen aan, toen het gebeurde. Daaraan is niet de minste twijfel. Gelukkig maar. Zo is dat een heel werk gespaard om te ontdekken wie de slachtoffers zijn.(staat op) Ik moet nu gaan, Louis... Als er iets is wat ik kan doen... (Louis staat ook op en beiden schudden elkaar de hand)
- Louis:** Verdomme Staf... had ik maar...
- Staf:** Zoek geen excuses... je kan niet om de feiten heen, en je zelf de schuld geven, lost niets op, integendeel. Ik weet wat je nu moet voelen, Louis, maar.... (gaat naar de haal achter) wat kan je tegen machteloosheid doen? (af, hall links)
- Loes:** (komt op van hall rechts en heft de laatste woorden gehoord) Pa, we moeten er wel iets tegen doen. (gaat naar hem) Pa, me moeten er het fijne van weten. Ik wil weten wat er gebeurd is.

Louis: Verschrikkelijk, kind... je broer... houd hem voor je ogen, zoals jij hem voor het laatst gezien hebt. Dat zal het beste zijn. Hoe gaat het met je moeder?

Loes: Ik denk dat we een dokter zullen nodig hebben, ik bel dokter Vanplas wel.

Louis af naar hall, rechts; Loes telefoneert

ALLE LICHTEN DIMMEN

SPOT 1 AAN

Loes: (in zetel) Sorry, Champ, maar ik had je nog zoveel te zeggen... ik voel me schuldig.... jij kon alles veel beter... wist veel meer... ik kon je gewoonweg niet kwaad krijgen... ik was een open boek, zei je steeds weer. En nu... plots is er die leegte... die verdomde leegte die nooit, nooit weer zal kunnen gevuld worden met je kwinkslagen... de schittering in je ogen, toen je thuis kwam en je riep...

VOLLE LICHT

Champ: (op van hall links met sportzak; gooit deze omhoog) Jippie, zus, het is ons weer gelukt, we hebben ze weer eens op hun donder gegeven. (naar Loes) Is mijn ziek vogeltje nu niet op slag genezen, nu ze weet dat wij kampioen spelen?

Loes: Oh, jij met je voetbal.... Je weet dat het mij geen barst kan schelen of jullie winnen of niet!

Champ: Natuurlijk weet ik dat, mijn kanarievogeltje... ha, ha... maar ik weet evengoed, dat je in je binnenste blij bent, dat je broertje weer gewonnen heeft. (laat zich nu ook in de zetel vallen) Zeg schuif eens wat op, wat word jij een dikkerd zeg.

Loes: (kwaad) Dat is gemeen van je (slaat met haar vuisten op Champ, die ze lachend afweert) Jij bent een... lelijke...

Champ: Zeg dat maar niet aan je vriendinnen of ze zullen je verwijten dat jij geen goede smaak hebt! (er wordt gebeld; Champ springt recht) Daar zijn de eerste bewonderaars, zus... en als het Karel is..., hij zal verbaasd zijn van je zo te zien rondfladderen in je nachtkledij.

Loes: (springt op kwaad) Dat zet ik je betaald kereltje! (vlucht naar hall rechts)

Champ: (gaat naar haal, links en doet deur open) Aha, dat is lief van jullie! (komen op: Champ met bloemen in de armen, Kathy en Vicky) Dat hadden jullie toch niet moeten doen... je brengt me in verlegenheid.

Gerta: (op van keuken, normaal gekleed) Wat is dat hier voor een lawaai... Oei, bezoek. Champ, wat heeft dat te betekenen?

- Champ:** Ma, dat zijn Kathy en Vicky die mij komen gelukwensen met onze overwinning. (neemt zijn moeder vast en draait haar rond)
- Gerta:** Stop, stop,... wat zijn dat voor manieren... wat moeten die jonge dames wel van ons denken... dat het hier een zottekot is? En voor welke gelegenheid was het ook weer, zei je?
- Kathy:** Champ heeft fantastisch gespeeld mevrouw, dank zij hem zitten we op rozen.
- Gerta:** Zitten we? Wat bedoel je daarmee? Champ, pas op want aan rozen zitten doornen!
- Champ:** Ma, doe nu niet zo dom...
- Gerta:** Dom? Dom? Haha... nu ben jij het die zich laat vangen.... (Champ kijkt onbegrijpend) Ik wist al lang dat jullie gewonnen hadden... dacht je dat ik het zo lang zou kunnen uithouden? Zotteke! Staf, de vader van Betty was het mij komen zeggen toen ik in de tuin bezig was. Proficiat jongen. Hier, pak vast! (met beide handen hoofd van Champ vast en een smakkerd op zijn hoofd, tijdens deze handeling hebben de meisjes plezier)
- Champ:** (zichtbaar verlegen) Maar ma... er is bezoek!
- Vicky:** Wel mevrouw, ik moet U zeggen dat U voor een primeur hebt gezorgd. Ja, dat is nu de eerste keer dat wij Champ verlegen zien.
- Kathy:** Inderdaad, (tot Champ) Word jij altijd zo verlegen, wanneer je gekust wordt?
- Champ:** Kathy, alsjeblieft, hé... ik peiger mij af voor de school, en als beloning, word ik nog gepest ook.
- Vicky:** Aha, jij noemt dat pesten. En heb je dat niet graag?
- Champ:** Natuurlijk niet!
- Vicky:** (tot Kathy) Dan wordt het hoog tijd dat we Betty ervan op de hoogte brengen.
- Champ:** Waarvan?
- Kathy:** Dat ze moet ophouden je steeds maar... te pesten!
- Champ:** (dreigend) Waag het niet...
- Gerta:** Christian, nu is het genoeg!
- Kathy & Vicky samen:** Christian?!
- Champ:** (hopeloos, laat zich in zetel zakken) Waaraan heb ik dat verdiend, waaraan heb ik dat verdiend...

- Gerta:** Ja. Champ heet in eigenlijk Christian. (haalt stofdoek en stoft af)
- Champ:** Ma! Alsjeblieft!
- Kathy:** (gaat naar Champ) Christian... dat vind ik nu eens een mooie naam... dat klinkt niet zo agressief als... Champ.
- Vicky:** Dat vind ik ook... Trouwens de meeste meisjes vinden dat zo... macho-achtig. Ze vragen zich dikwijls af hoe je echt heet. Maar Christian... dat klinkt... zacht...
- Kathy:** ... vertederend...
- Vicky:** ... muzikaal...
- Champ:** Is dat nu bijna gedaan? Kijk... laat ons afspreken.... je zegt niets tegen de anderen, O.K.?
- Kathy:** En dan?
- Champ:** Wat, en dan?
- Vicky:** Je zegt dat we iets afspreken. Wij moeten zwijgen... Wat doe jij in de plaats?
- Champ:** Ik zwijg ook!
- Kathy:** Waarover?
- Champ:** Dat jullie mensen proberen onder druk te zetten!
- Gerta:** (heeft dat alles lachend meegemaakt en stopt met afstoffen) Zeg jongelui, moeten jullie iets hebben?
- Champ:** Rust en vrede!
- Kathy:** Dank U mevrouw, maar wij stappen op. We zouden niet graag hebben dat Betty ons als concurrenten ziet.
- Vicky:** Inderdaad, wij willen geen ruzie in de straat.
- Loes:** (op van hall rechts) Hoi! Ik wist dat ik die stemmen kende... kunnen jullie het halen tegen de kampioen?
- Kathy:** Wat denk je wel van ons? Je ziet er al heel wat beter uit, Loes.
- Loes:** Dank je. Komen jullie mee naar mijn kamer?
- Vicky:** Wij gingen juist opstappen... maar zo haastig zijn we toch niet.
- Loes:** Kom maar. (Vicky en Kathy naar hall rechts; Loes ziet de bloemen) Champ, deze bloemen zou ik zeker wegstoppen tot Betty geweest is...(vlug af, Champ gooit kussen in haar richting)

- Gerta:** (stof verder af) Die meisjes kunnen je ook zo laten gaan, hé.
- Champ:** Zij brengen leven in de brouwerij. Maar ma, moest dat nu echt?
- Gerta:** Wat?
- Champ:** Wel met die zoenen... en Christian...
- Gerta:** Oh, dat?
- Champ:** (met hoofdknik naar hall) Wat moeten zij daarvan denken?
- Gerta:** Zij kunnen maar denken dat je moeder veel om je geeft. Trouwens, hadden zij het gedaan dan zou jij wel niet geprotesteerd hebben, of toch?
- Champ:** Dat is niet hetzelfde. (er wordt gebeld) Dat zal Betty zijn. (doet open)
- Gerta:** (lachend) Vergeet haar niet te zeggen dat zij je zo niet moet "pesten"! (gaat af naar keuken) Ik zal mij maar "diplomatisch" terugtrekken vooraleer hij helemaal uit de bol gaat.

de scène blijft even leg, Betty en Champ op

- Betty:** Alleen thuis?
- Champ:** Spijtig genoeg niet, ma in haar keuken en Loes met Vicky en Kathy, boven. We zijn omsingeld door de vijand.
- Betty:** Alleen nog onze vaders voor de deur en het is compleet!
- Champ:** (gaat in zetel zitten) Dat vind ik nu eens fijn. (doet teken naar Betty om naast hem te komen zitten, Betty doet het)

LICHT DIMT, TOT VOLLEDIG UIT
SPOT 1 AAN

- Betty:** Dat vind ik ook fijn. (legt haar hoofd tegen Champ)
- Champ:** Wat? ... Oh... dat! Natuurlijk! Maar ik bedoelde... iedereen vind het O.K. dat het tussen ons klikt. Je ouders, mijn ouders...
- Betty:** Je zus... en haar vriendinnen... of niet, soms.
- Champ:** Natuurlijk... ze doen maar alsof ze wat tegendraads zijn, maar ik speel dat spelletje mee. Weet je dat ze zelfs bloemen voor me meegebracht hebben, omdat we gewonnen hebben?
- Betty:** Ik had ze al gezien... ik dacht aan concurrentie...
- Champ:** Het pakt niet schat, ik heb je door... je wil me op stang jagen, nietwaar? (heeft haar spelend beetgepakt)

Betty: Nietes!

Champ: Welles!

Betty: Nietes!

Champ: Welles! Ik zal je leren... (er wordt wat gestoeid en de stoeipartij eindigt op een kus)

SPOT 1 LANGZAAM UIT

ALLE LICHTEN LANGZAAM AAN SPOT 1 OOK AAN

Gerta uit de keuken, Champ en Betty nog steeds in zetel, hebben elkaar niet meer vast

Gerta: Wel tortelduiven... wat gebeurt er? Stilte voor de storm? Of is de storm reeds geluwd?

Betty: Mevrouw, Champ wil vrijdagavond het einde van de examens gaan vieren. Alleen!

Gerta: Ja, meisje, dat is iets wat jullie ondereen moeten overeenkomen. Ik moei mij daar niet mee.

Betty: Maar het is een uitvlucht om met Jess uit te gaan.

Champ: Betty, alsjeblieft. Voor één keer dat ik je zoiets vraag.

Betty: 't Is inderdaad de eerste keer, maar is het de laatste keer?

Gerta: Niet dat ik mij wil bemoeien... maar... Jess... is dat een meisje?

Champ: Helemaal niet, hij viert vrijdag zijn negentiende verjaardag...

Gerta: Tja... dan...

Betty: En die verwaande snuiter heeft van zijn ouders een auto cadeau gekregen... een GTI, alsjeblieft!

Champ: Toffe kar!

Betty: Levensgevaarlijk. Die Jess kan nog niet eens behoorlijk op een fiets rijden. Hij waggelt als een eend!

Champ: Met zijn karretje staat hij op vier wielen. Van waggelen zal geen sprake meer zijn!

Gerta: Jess, zeg je... is dat niet die kerel die eens met een stuk in z'n kraag stond te plassen in het fontein naast het stadhuis?

- Betty:** Juist, mevrouw! Met zo'n kerel zou ik zelfs niet voor alle goud ter wereld willen meegaan... Er gebeuren vast ongelukken!
- Champ:** Daarom werd jij ook niet uitgenodigd.
- Gerta:** Uitgenodigd? Waar?
- Champ:** Surprise, surprise!
- Betty:** Champ, alsjeblieft...

op dat moment komen Kathy en Vicky op van hall rechts en vervoegen de rest op scène

- Kathy:** Hoi, Betty... niet aandringen... we hebben het op school gehoord van die fameuze fuif die Jess zal geven. Geen meisjes toegelaten... enfin... geen meisjes mee naar de fuif...
- Vicky:** Zij zullen ze wel ergens anders vinden... hé Champ?
- Champ:** Zouden jullie wel eens een beetje op jullie woorden willen letten... kletsmajors. Je moet geen olie op het vuur gooien....
- Kathy:** Want de vlammen schieten al hoog genoeg op, nietwaar?
- Gerta:** Mensen, mensen... een beetje kalm... Christian... is dat waar wat er hier gezegd wordt?
- Champ:** (staat op) Meisjes kletsen zo maar... ik ben inderdaad uitgenodigd op Jess zijn verjaardag... maar wat er te beleven valt, daar weet ik niets van.
- Kathy:** Ik heb mij eens laten wijsmaken, dat Jess wel eens...
- Gerta:** Wat?
- Kathy:** Drugs...
- Champ:** Godver...
- Gerta:** Christian, houd je manieren!
- Champ:** Zever, grote zever... Kathy, je bent een kletswijf!
- Kathy:** Champ, ik ben wie ik ben, maar jij moet wel beter weten. Ik klets niet als ik iets niet zeker weet!
- Vicky:** Dat is waar, Champ! Luister maar naar haar!
- Kathy:** Ik heb zelf eens gezien dat hij van die XTC- pillen bij zich had. En maar pochen dat hij het ganse weekend had gedanst met een of andere moordgriet die hij in een of andere megadancing had leren kennen... een zekere Val...